

Użycie portów

cp
cpi
nop
inc
dec
brne
breq

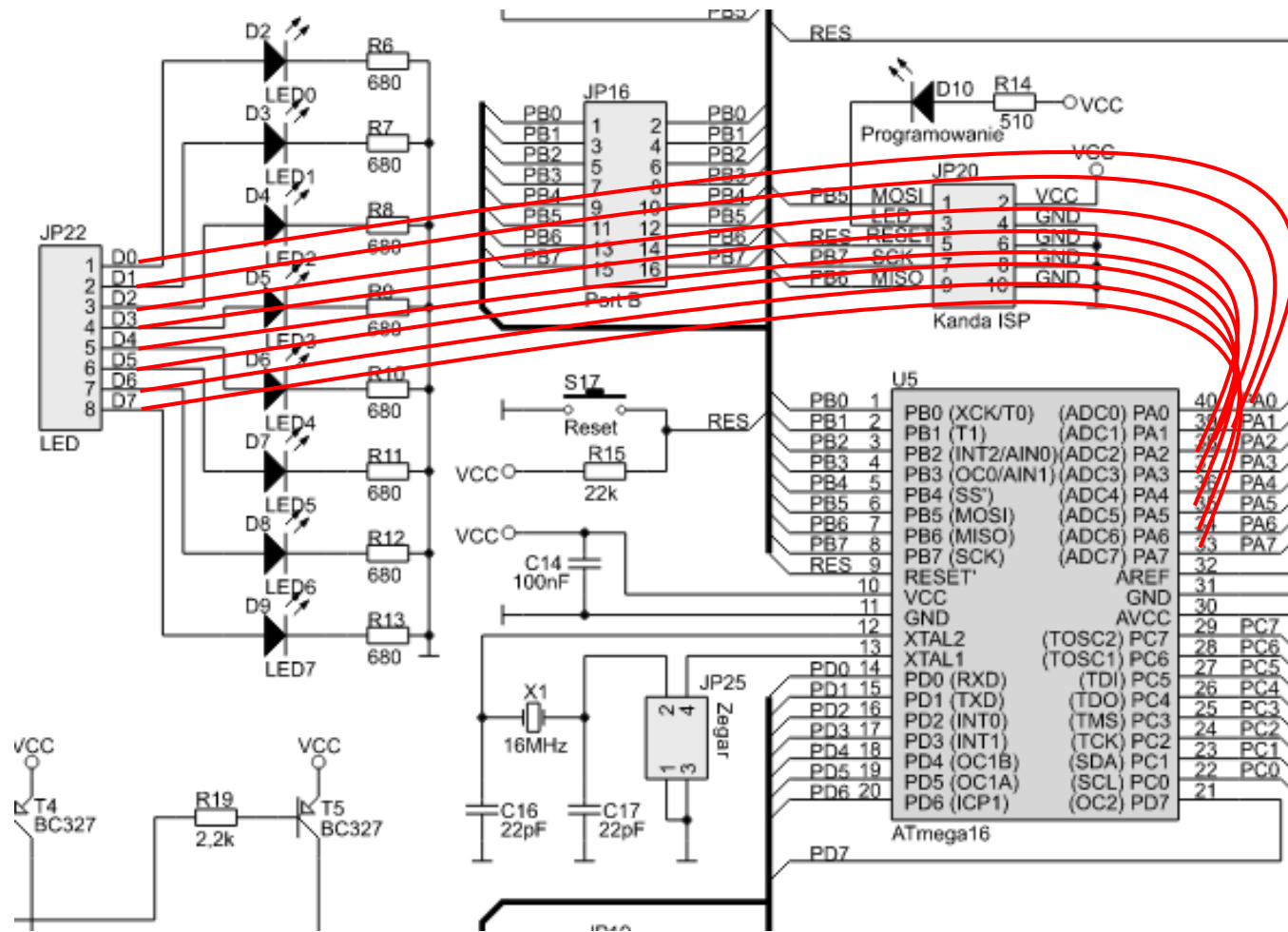
Program – włączenie trzech diod

CELE

- 1. Podstawowe informacje o portach**
- 2. Programowanie portów jako wejście/wyjście**
- 3. Program włączający trzy diody LED**
- 4. Zapoznanie się ze środowiskiem programatora USBASP oraz On-Chip Debug emulator JTAG AVR**

Operacje na portach – schemat połączeń

Pierwszy program z użyciem portów

Program – włączenie trzech diod

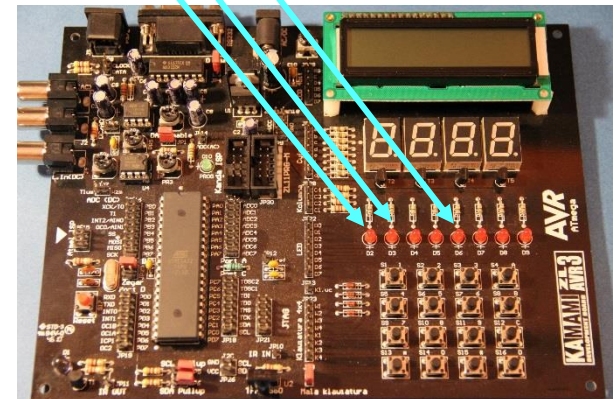
```
.nolist
#include"m32def.inc"
.list
.cseg          ; dalsza część programu dotyczy pamięci programu
.org 0x0000    ; ustal licznik adresu w pamięci programu na 0

ldi           r16,high(ramend) ; deklaracja stosu ( w tym programie stos nie jest wykorzystany)
out           SPH,r16
ldi           r16, low(ramend)
out           SPL,r16

ldi           r16,0b11111111 ; załaduj do rejestru R16 wartość 11111111
out           ddr,r16        ; Przesłanie zawartości rejestru r16 do rejestru ddr. Cały port A jako port wyjściowy (output)

ldi           r16,0b00010011 ; załaduj do rejestru R16 wartość 00010011
out           porta,r16     ; Przesłanie zawartości rejestru r16 do rejestru porta.
                           ; na wyjściach mikrokontrolera PA0,PA1,PA4 pojawi się „1”
```

włącz diody D2,D3,D6

Interfejsy programowania i uruchomieniowe

Programowania pamięci FLASH

ISP
(In System Programming)

SPI (szeregowy)
Złącze KANDA

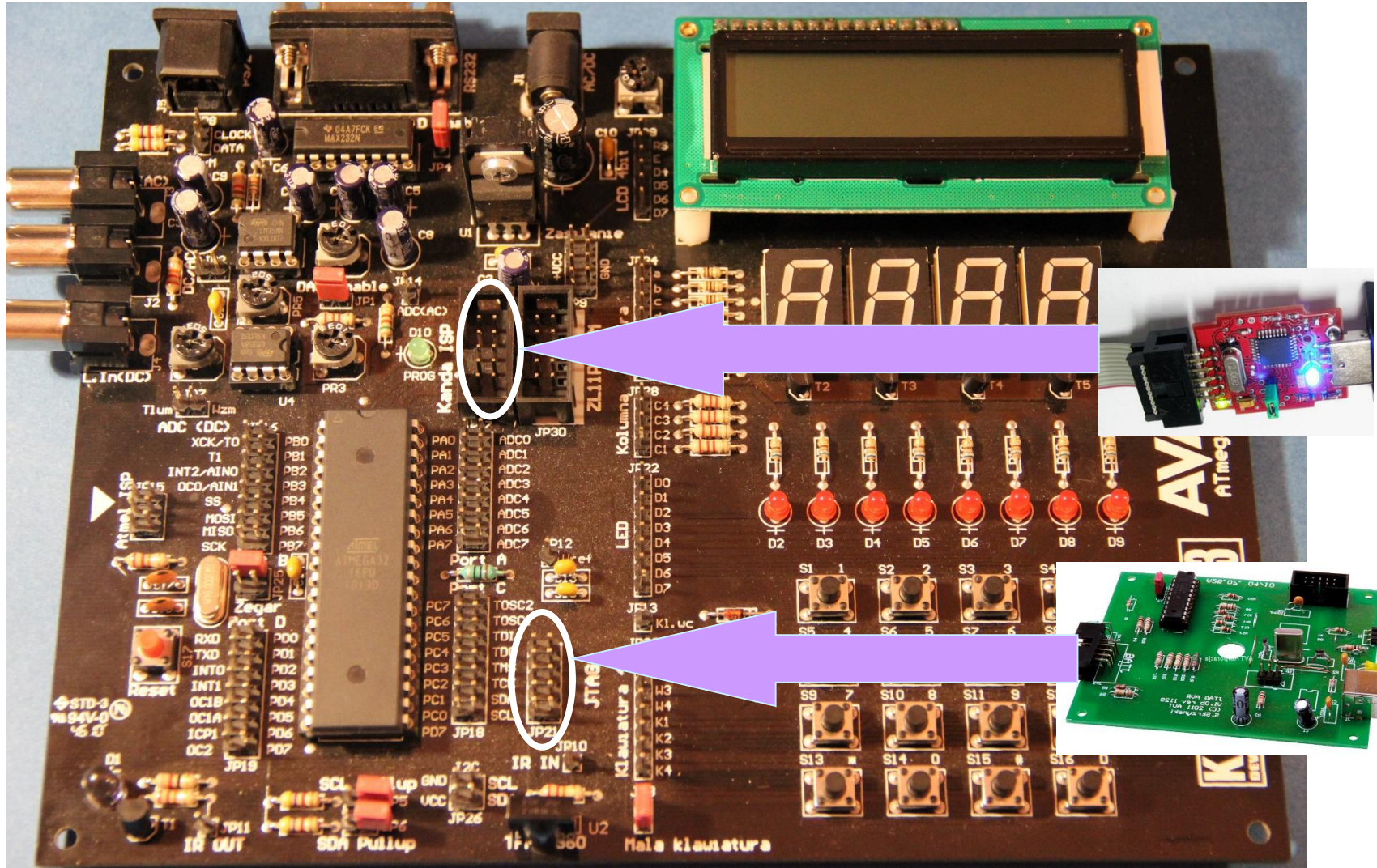
Interfejs JTAG

Poza systemem

Skomplikowane układy
z transmisją równoległą

Zestaw ZL3AVR

Program – włączenie trzech diod

Mikrokontroler wykona wszystkie rozkazy kolejno, a każdy z nich zabierze mu czas 1 ms (poprzez nastawę bitów konfiguracyjnych wybraliśmy na zegar systemowy wewnętrzny oscylator 1 MHz). Co jednak stanie się, gdy układ skończy wykonywanie wszystkich zleconych mu czynności? Otóż zacznie on interpretować wartości umieszczone za ostatnim zaprogramowanym rozkazem jako dalsze instrukcje programu. Wartościami tymi będą liczby 0xFF (odpowiadające niezaprogramowanym komórkom pamięci programu, co wynika z właściwości pamięci typu flash) i to one zostaną wzięte za rozkazy. Dobrze, tylko co właściwie oznacza rozkaz 0xFFFF (jak pamiętamy, rozkazy AVR mają długość dwóch bajtów)? W assemblerze AVR instrukcja o takim kodzie nie istnieje – mikrokontroler zatem może zachować się w sposób nieokreślony (w praktyce rozkaz ten będzie traktowany jak instrukcja nop). Aby temu zapobiec, należy zatrzymać dalsze wykonywanie programu. Dokonamy tego poprzez wprowadzenie instrukcji skoku bezwarunkowego, adresowanego do niego samego:

Petla:

```
rjmp Petla
```

Mikrokontroler będzie teraz ładował licznik programu wciąż tą samą wartością (przyporządkowaną przez translator etykięcie „Petla”), odpowiadającą położeniu instrukcji rjmp w pamięci programu. Układ wykonywać będzie ciągle skoki nie będzie wykonywał dalszych (w tym przypadku nieprawidłowych) rozkazów – program „stanie”.

Dla poprawnej kompilacji program kończymy dyrektywą EXIT

.EXIT to dyrektywa powodująca zakończenie asemblacji pliku źródłowego w miejscu, w którym zostaje napotkana. Następujące po niej instrukcje i dyrektywy są przez translator ignorowane. Jeśli dyrektywa ta znajdzie się w pliku dołączanym za sprawą .INCLUDE, translator powróci do przetwarzania pliku głównego.

Pierwszy program z użyciem portów

```
.nolist  
.include"m32def.inc"  
.list  
.cseg  
.org 0x0000
```

Program – włączenie trzech diod

```
ldi r16,high(ramend) ; deklaracja stosu ( w tym programie stos nie jest wykorzystany)  
out SPH,r16  
ldi r16, low(ramend)  
out SPL,r16
```

```
ldi r16,0b11111111 ; załaduj do rejestru R16 wartość 11111111  
out ddra,r16 ; Port A jako port wyjściowy (output)
```

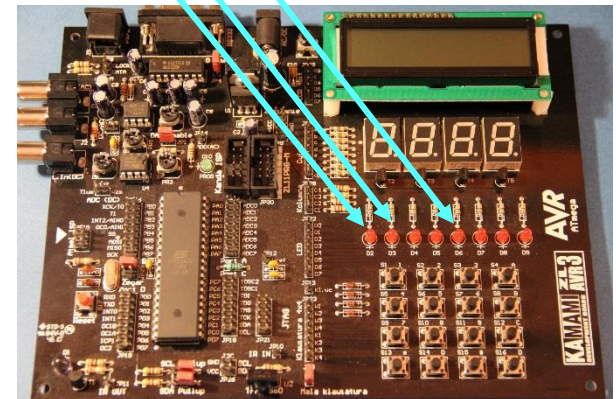
```
ldi r16,0b00010011 ; załaduj do rejestru R16 wartość 00010011  
out porta,r16 ; na wyjściach mikrokontrolera PA0,PA1,PA4 pojawi się „1”
```

Petla:
rjmp Petla

; nieskończona pętla

.exit

włącz diody D2,D3,D6

Zadania

**Napisać program, który naprzemiennie WŁACZY I WYŁACZY diody D2 i D9
Należy zastosować opóźnienia używając pętli i instrukcji NOP.**

**Potrzebna będzie instrukcję pętli ze zliczaniem cykli (instrukcja FOR)
Wykorzystanie mnemonik inkrementacji dekrementacji oraz mnemoniki
wykorzystujących skoki warunkowe.**

Relacja: równe

Relacja: nie równe

Relacja: mniejsze

Relacja: większe

Relacja: mniejsze lub równe

Relacja: większe lub równe

Instrukcja cp, cpi

cp, cpc i cpi porównują wartość wybranego rejestru z odpowiednio: drugim rejestrem, drugim rejestrem z przeniesieniem, wartością bezpośrednią. Również te instrukcje nie zmieniają wartości przechowywanych w rejestrach roboczych, operując jedynie na rejestrze SREG.

Mnemonic	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
cp	ComPare	Rs1-Rs2	- - \ \ \ \ \ \
	porównaj	PC \leftarrow PC+1	

Mnemonic	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
cpi	ComPare with Immediate	Rh-c256	- - \ \ \ \ \ \
	porównaj ze stałą	PC \leftarrow PC+1	

Opisywane rozkazy wykorzystywane są najczęściej do obliczenia warunków dla rozgałęzień. Z użyciem instrukcji testujących i odpowiednich rozkazów sterujących możliwe jest kierowanie przebiegiem programu w zależności od zawartości wybranego rejestru.

Instrukcja nop

Mnemonik	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
nop	No Operation	PC \leftarrow PC+1	- - - - -
	Brak operacji, instrukcja pusta		

składnia
nop

Przykłady

```
ldi r16,0x25  
nop  
nop
```


Instrukcja inc, dec

Mnemonik	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
inc	INC rement	PC \leftarrow PC+1 Rd \leftarrow Rd+1	- - - \ \ \ \ -
	Zwiększa o jeden		

Mnemonik	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
dec	DEC rement	PC \leftarrow PC+1 Rd \leftarrow Rd-1	- - - \ \ \ \ -
	Zmniejsza o jeden		

składnia
inc Rd
dec Rd

Przykłady

```
ldi r16, 255  
inc r16  
dec r16
```


Instrukcja brne, breq

Mnemoniki z prefiksem br- (BRBS, BRBC, BREQ, BRNE, BRCS, BRCC, BRSH, BRLO, BRMI, BRPL, BRGE, BRLT, BRHS, BRHC, BRTS, BRTC, BRVS, BRVC, BRIE, BRID) pozwalają na wykonanie skoku pod warunkiem, że wybrany znacznik z rejestru SREG znajduje się w odpowiednio wysokim lub niskim stanie logicznym. Jeśli warunek ten jest spełniony, następuje skok do miejsca wyznaczonego przez argument bezpośredni rozkazu. W przeciwnym razie rozkaz rozgałęzienia działa jak instrukcja nop. Omawiane rozkazy nie zmieniają zawartości rejestru SREG.

Adresowanie skoków warunkowych (rozgałęzień) zachodzi względnie – bezpośredni argument rozkazu musi być wartością w kodzie U2, jaka ma być dodana do licznika programu (PC). Zakres rozgałęzień jest mocno ograniczony – możliwe są przesunięcia do 63 słów wstecz i 64 słów w przód programu.

Mnemonik	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
brne	BR anch if Not E qual	$Z=1 \Rightarrow PC \leftarrow PC + 1$ $Z=0 \Rightarrow PC \leftarrow PC +$ $+ \text{adr64} + 1$	- - - - - Skoki nie zmieniają rejestru SREG
	skocz, jeśli Z równe 0 w rejestrze SREG		

Mnemonik	Rozwinięcie	Operacja	SREG I T H S V N Z C
breq	BR anch if E qual	$Z=0 \Rightarrow PC \leftarrow PC + 1$ $Z=1 \Rightarrow PC \leftarrow PC +$ $+ \text{adr64} + 1$	- - - - - Skoki nie zmieniają rejestru SREG
	skocz, jeśli Z równe 1 w rejestrze SREG		

breq

Porównywanie liczb 1 bajtowych

Relacja: równe

Relacja: nie równe

```
.include "m32def.inc"
.cseg

loop:
ldi    r16,0x02
ldi    r17,0x02
cp     r16,r17
breq   loop

nop

.exit
```

R16=r17

skocz, jeśli Z równe 1 w rejestrze SREG

```
.include "m32def.inc"
.cseg

loop:
ldi    r16,0x06
ldi    r17,0x02
cp     r16,r17
breq   loop

nop

.exit
```

R16>r17

```
.include "m32def.inc"
.cseg

loop:
ldi    r16,0x02
ldi    r17,0x06
cp     r16,r17
breq   loop

nop

.exit
```

R16<r17

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
I	T	H	S	V	N	Z	C
0	0	0	0	0	0	1	0

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
I	T	H	S	V	N	Z	C
0	0	0	0	0	0	0	0

brne

Porównywanie liczb 1 bajtowych

Relacja: równe

Relacja: nie równe

```
.include "m32def.inc"
.cseg

loop:
ldi    r16,0x02
ldi    r17,0x02
cp     r16,r17
brne   loop
nop
.exit
```

R16=r17

dalej, jeśli Z równe 1 w rejestrze SREG

```
.include "m32def.inc"
.cseg

loop:
ldi    r16,0x06
ldi    r17,0x02
cp     r16,r17
brne   loop
nop
.exit
```

R16>r17

R16<r17

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
I	T	H	S	V	N	Z	C
0	0	0	0	0	0	1	0

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
I	T	H	S	V	N	Z	C
0	0	0	0	0	0	0	0

brne

Skoki warunkowe **Pętli iteracyjnej - for**

Istnieje oczywiście więcej rozkazów, których interpretacja jest zależna od aktualnej zawartości rejestru SREG. Należą do nich instrukcje skoków warunkowych (ich mnemoniki charakteryzują się prefiksem br-), których działanie jest zależne od stanu wybranego znacznika ze SREG. Skoki warunkowe będziemy wykorzystywać niezwykle często. Dla przykładu pokażemy sposób implementacji pętli iteracyjnej (**na podobieństwo konstrukcji for**) z wykorzystaniem instrukcji brne, testującej znacznik Z (jeśli $Z=0$, rozkaz ten powoduje wykonanie skoku do wybranego punktu programu):

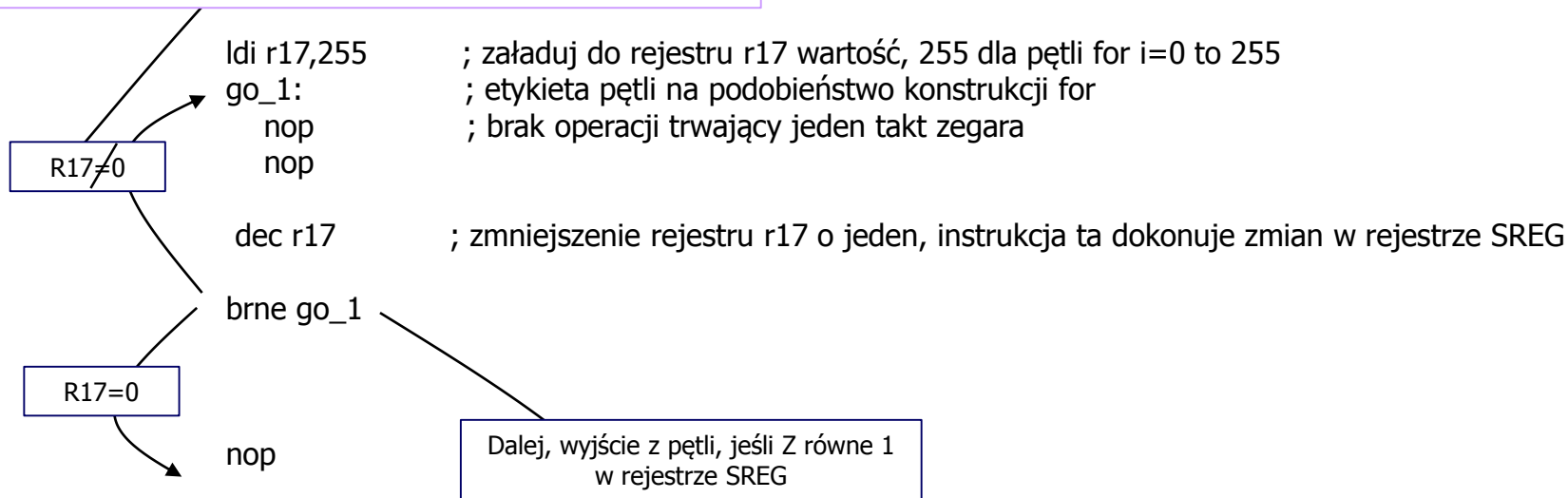
Stosując rozkaz dec (a także inc) należy pamiętać o pułapce, jaka czyha na początkujących – instrukcje te nie aktualizują znacznika przeniesienia (C). W ich przypadku należy więc testować znacznik wartości zerowej (Z).

brne

Pętla for wykonana 255 razy

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
I	T	H	S	V	N	Z	C
0	0	0	0	0	0	0	0

skok do etykiety go_1: jeśli rejestr R17 jest niezerowy, brne testuje bit Z rejestru SREG Z=0 wykonany jest skok.

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
I	T	H	S	V	N	Z	C
0	0	0	0	0	0	1	0

Zadanie program z użyciem portów

```
.nolist  
.include"m32def.inc"  
.list  
.cseg  
.org 0x0000
```

Program, który naprzemiennie WŁACZY I WYŁACZY diody D2 i D9

```
ldi r16,high(ramend) ; deklaracja stosu ( w tym programie stos nie jest wykorzystany)  
out SPH,r16  
ldi r16, low(ramend)  
out SPL,r16
```

```
ldi r16,0b11111111 ; cały porta A jako wyjście  
out ddra,r16
```

Petla:

```
ldi r16,0b00000001  
out porta,r16 ; włączenie diody D2 i wyłączenie diody D9
```

Tu musi być opóźnienie

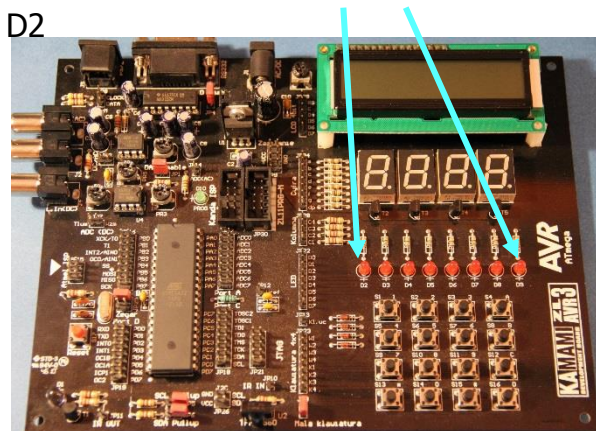
```
ldi r16,0b10000000 ; włączenie diody D9 i wyłączenie diody D2  
out porta,r16
```

Tu musi być opóźnienie

```
jmp petla
```

```
.exit
```

Wł/wy diody D2,D9


```
.nolist
#include"m32def.inc"
.list
.cseg
.org 0x0000
```

```
ldi r16,high(ramend)
out SPH,r16
ldi r16, low(ramend)
out SPL,r16
```

```
ldi r16,0b11111111 ; porta A jako wyjście
out ddra,r16
```

Petla:

```
ldi r16,0b00000001 ; włącz diodę D2
out porta,r16
```

```
ldi r17,255 ; załaduj do rejestru r17 wartość 255
go_1: ; etykieta pętli na podobieństwo konstrukcji for
nop ; brak operacji trwający jeden takt zegara
nop
dec r17 ; zmniejszenie rejestru r17 o jeden
brne go_1 ; skok do etykiety go_1: jeśli rejestr R17 jest niezerowy, brne testuje bit Z
rejestru SREG Z=0 wykonany jest skok.
```

```
ldi r16,0b10000000 ; włącz diodę D9
out porta,r16
```

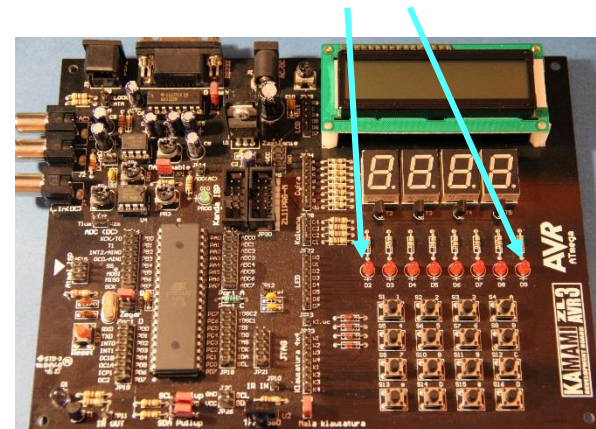
```
ldi r17,225
go_2:
nop
nop
nop
nop
dec r17
brne go_2
```

```
jmp Petla
```

```
.exit
```

Program, który naprzemiennie WŁACZY I WYŁACZY diody D2 i D9 z opóźnieniem przy użyciu pętli for

Wł/wy diody D2,D9

Zadania

Napisać program który naprzemiennie WŁĄCZY I WYŁĄCZY diody D2 i D9 z opóźnieniami używając zagnieżdżonych pętli i instrukcji NOP do generujących opóźnienia.

Opóźnienie, które używa zagnieżdżonych pętli

```
ldi r17,255  
go_1:
```

```
    ldi r18, 255  
    go_2:  
        nop  
        nop  
        nop  
        nop  
        dec r18  
        brne go_2
```

```
dec r17  
brne go_1
```

druga pętla

Pierwsza pętla

Zadania

Napisać program który naprzemiennie WŁĄCZY I WYŁĄCZY diody D2 i D9 z opóźnieniami używając procedury wykonującej opóźnienie.

Jak wykonać kilku milisekundowe opóźnienie w kodzie programu ?

Musimy czekać!!!

ale jak zmusić nasz pracowity mikrokontroler do bezczynności ?

Jednym ze sposobów będzie zajęcie mikrokontroler czymś zupełnie nonsensownym. Możemy przykładowo zwiększać zawartości pewnego rejestru do jego przepełnienia. Jeśli dany rejestr będziemy w ten sposób przepełniać wielokrotnie (np. tyle razy, ile potrzeba do przepełnienia innego rejestru – pętle przepełniające możemy zagnieździć), to opóźnienie będzie się wydłużać (liczba operacji potrzebnych do zakończenia pętli będzie równa iloczynowi operacji potrzebnych do przepełnienia jednego i drugiego rejestru). Procedura opóźniająca mogłaby wyglądać zatem następująco (wprowadzono aż cztery rejestry, których wartość jest zmniejszana w zagnieźdzonych pętlach):

Zadania

```
*****  
; MILISEKUNDOWA PROCEDURA OPÓŹNIAJĄCA  
;  
; Parametry:  
; R16 - wartość opóźnienia w ms (dla zera - 256 ms)  
; R17 - mnożnik opóźnienia (dla zera - 256x)  
;  
; Wymagane stałe:  
; SYS_FREQ - częstotliwość pracy w MHz  
;
```

```
.EQU SYS_FREQ = 1 ; częstotliwość pracy w MHz
```

```
Czekaj_ms:  
  push R18  
  push R19  
  
  push R20  
  push R21
```

```
mov R20, R16  
mov R21, R17  
ldi R18, SYS_FREQ
```

```
Czekaj_ms_0:  
  mov R17, R21
```

```
Czekaj_ms_1:  
  mov R16, R20
```

```
Czekaj_ms_2:  
  ldi R19, 249
```

```
  nop
```

```
Czekaj_ms_3:
```

```
  nop
```

```
  dec R19
```

```
  brne Czekaj_ms_3
```

```
  dec R16
```

```
  brne Czekaj_ms_2
```

```
  dec R17
```

```
  brne Czekaj_ms_1
```

```
  dec R18
```

```
  brne Czekaj_ms_0
```

```
  pop R21
```

```
  pop R20
```

```
  pop R19
```

```
  pop R18
```

```
  ret
```


Zadania

Przed wywołaniem powyższego programu należy określić długość wymaganego opóźnienia – będzie to tzw. parametr wywołania. W assemblerze oczywiście nie istnieje nic na podobieństwo procedur wywoływanych z parametrami, które znamy z języków wysokiego poziomu, ale możemy stworzyć ich namiastkę. Sposobów można byłoby wymienić kilka: przekazywanie przez stos (nieco kłopotliwe), poprzez zmienne w pamięci SRAM, przez rejestry robocze (rozwiązanie najprostsze). W przypadku powyższej procedury zastosowano wariant ostatni – poprzez rejestr R16 należy przekazać liczbę, określającą długość wymaganego opóźnienia w milisekundach (1...255, zeru odpowiada 256 ms). Dodatkowo, do rejestru R17 należy załadować mnożnik, który zwiększa zakres dostępnych opóźnień. Szybkość wykonywania procedury jest zależna oczywiście od prędkości zegara systemowego. Aby ją od tego czynnika uniezależnić, wprowadzono stałą `SYS_FREQ`. Etykiecie tej należy przypisać wyrażoną w megahercach częstotliwość pracy mikrokontrolera (założono, że minimalną częstotliwością systemową jest 1 MHz). Wartość ta jest ładowana do rejestru R18 i determinuje ona liczbę przebiegów głównej pętli opóźniającej. Najgłębiej zagnieżdżony rejestr procedury (R19) jest ładowany zawsze tą samą wartością początkową, równą 249. Wykonywanie pętli przepelniającej trwa w jego przypadku dokładnie 1000 cykli zegarowych (250 razy czas wykonywania instrukcji `nop`, `dec` i `brne` przy spełnionym warunku), co przy odpowiednio dobranej wartości `SYS_FREQ` powinno odpowiadać opóźnieniu o długości 1 ms.

Program, który naprzemiennie WŁĄCZY I WYŁĄCZY diody D2 i D9 z opóźnieniami używając procedury wykonującej opóźnienie.

```
.nolist  
.include "m32def.inc",  
.EQU SYS_FREQ = 1  
.list  
.cseg  
.org 0x0000
```

```
ldi r16,high(ramend) ; deklaracja stosu ( w tym programie stos będzie używany przez  
out SPH,r16 ; procedurę Czekaj_ms )  
ldi r16,low(ramend)  
out SPL,r16
```

```
ldi r16,0b11111111 ; cały port A jako wyjście  
out ddrA,r16
```

Pętla:

```
ldi r16,0b00000001  
out porta,r16 ; włączenie diody D2 i wyłączenie diody D9
```

```
ldi R16, 20  
ldi R17, 100  
Call czekaj_ms
```

wywołaj procedurę opóźniającą
($t=100 \cdot 20\text{ms} = 1\text{s}$)

```
ldi r16,0b10000000 ; włączenie diody D9 i wyłączenie diody D2  
out porta,r16
```

```
ldi R16, 20  
ldi R17, 100  
Call czekaj_ms
```

W tym miejscu możemy umieścić kod
procedury opóźniającą Czekaj_ms:

lub

jmp pętla

```
.INCLUDE "czekaj_ms.inc"
```

```
.exit
```

Makra i podprogramy przechowywać będziemy zazwyczaj w dodatkowych plikach, które dołącza się dyrektywami .INCLUDE. Dyrektywy te w trakcie asemblacji zastąpione są zawartością dołączanych plików (procedurami lub makrami). W aktualnym ćwiczeniu możemy uprościć kod aby był bardziej czytelny i procedurę opóźniającą – zapiszemy w osobnym pliku z rozszerzeniem .inc (Czekaj_ms.ini)